

[Erna Sørensen.]

regne. Vi vilde nødigt se, at disse private Sygeplejeforeninger ude omkring i Kommunerne skulde være nødt til at indskrænke deres Virksomhed, tværtimod. Vi ved, hvilken overordentlig stor Betydning de har. Vi giver derfor med Glæde vor Støtte til Ændringen af Loven.

Jørgen Jørgensen: Efterhaanden som Udgifterne til Sygeplejen er blevet saa store, som de nødvendigvis maa blive, er det en Opgave, der vanskeligt kan klares af de private Sygeplejeforeninger, som ellers mange Steder har gjort en meget nyttig Gerning; det er blevet i stigende Grad nødvendigt, at Kommunerne maa yde klækkelige Tilskud for at holde Arbejdet i Gang. Det vil derfor ogsaa være rimeligt, som Socialministeren foreslaar, at Kommunerne kan anmelde til mellemkommunal Refusion et større Beløb end hidtil. I Tilslutning til, hvad der er fremført af andre Ordførere heroppe om det særdeles samfundsnyttige og nødvendige i at holde den hele Sygeplejeordning i Gang, kan jeg anbefale Lovforslaget, som det er forelagt af den højtærede Minister.

Ragnhild Andersen: Det fremgaar af de faa Betragtninger, som det indenrigsministerielle Udvalg, der har foranlediget dette Lovforslags Fremkomst, indtil nu har givet Udtryk for, at Hjemmesygeplejen befinder sig i en Krise. Det er derfor rigtigt, at man indtil videre gaar til den foreslaaede Ordning, som efter Forslaget gaar ud paa at forhøje den gamle Grænse fra 50 Øre, som Kommunerne tidligere kunde anmelde til mellemkommunal Refusion, til 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger i Kommunen. Man maa vel heri se en à jour-Føring i Henhold til de forhøjede Udgifter.

Udvalget, der har arbejdet med Spørgsmaalet, regner med, at dette Lovforslags Gennemførelse vil stimulere Kommunerne til at forhøje deres Tilskud til Hjemmesygeplejen, og det vil afgjort være et Fremskridt, om noget saadant bliver Tilfældet. Selv om Forsorgslovens § 33 paalægger Kommunalbestyrelserne at drage Omsorg for en forsvarlig Ordning af Sygeplejen i Hjemmene i Kommunen, er det, saa vidt det kan skønnes, med Hjemmesygeplejen i nogen Grad som med Sundhedsplejerskeordningen, at en Del Kommuner ikke altid forstaaer Betydningen af disse Ordninger og derfor af og til foretrækker at spare, hvor Spar-sommelighed ikke er gavnlig.

Den rigtige Ordning af Sygeplejen,

altsaa Hjemmesygeplejen, ud i Fremtiden vil dog uden Tvivl være den at knytte Hjemmesygeplejen til Sygehusvæsenet og til hele den Sygeforsikringsordning, hvis Revision bliver mere og mere paakrævet. Det er nødvendigt at sikre en forsvarlig Hjemmesygeplejeordning, og i denne Forbindelse maa man vel ogsaa nævne den Husmoderafføsnings, hvorom Lovforslag lader vente paa sig, men der er mange andre Spørgsmaal inden for Sygeforsikringsordningen, der er lige saa eller rettere sagt endnu betydningsfuldere. Spørgsmaalet om tilstrækkelig Specialøgehjælp uden for København, Spørgsmaalet om Dagpengehjælpen til sygeforsikrede, dens Størrelse og Varighed, Indtægtsgrænsen og lignende Spørgsmaal er af den allerstørste Betydning for Hovedparten af vort Lands Befolkning eller rettere for hele vort Lands Befolkning, og jeg vil derfor, da vi behandler et Forslag om Sygeplejen, rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, om der ikke i den nærmeste Fremtid, ja, i indeværende Samling kan forventes et Forslag fra Ministeren om en gennemgribende Revision af Syge- og Ulykkesforsikringsordningen. Samtidig, da Lovforslaget her betyder, at $\frac{3}{10}$ af Udgifterne nu skal dækkes af den fælleskommunale Udligningsfond, vil jeg spørge den højtærede Socialminister: Det er vel ikke Hensigten at forhøje den fælleskommunale Skat paa dette Grundlag? Det er jo nemlig ingen Hemmelighed, at der i den fælleskommunale Fond ligger en stor Formue paa 161 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg paa min Gruppes Vegne Lovforslaget vor Støtte.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke alle Ordførere for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet; det glæder mig ogsaa, at det vækker Tilfredshed, at Loven i dette Tilfælde faar tilbagevirkende Kraft.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen spurgte mig, om der i den næreste Fremtid kan ventes en Revision af Sygekasselovgivningen. Dertil maa jeg svare, at der sidder for Øjeblikket et Udvalg, som arbejder med Spørgsmaalet, og saa snart jeg faar en Betænkning fra dette Udvalg, vil jeg naturligvis se paa denne og derefter vende mig til Rigsdagen med Spørgsmaalet.

Angaaende Ulykkesforsikringsloven, som det ærede Medlem ogsaa spurgte mig om, vil jeg mene, at jeg i Løbet af faa Dage kan vende tilbage til Spørgsmaalet her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem spurgte saa endelig med Hensyn til den mellemkommunale Be-